

SALA 9: PRAKTYKI ODDOLNE CIĄG DALSZY

Ostatnia sala naszej wystawy poświęcona jest różnym działaniom oddolnym, działaniom skierowanym na zwrócenie uwagi polityków, polityczek, społeczeństwa, dziennikarzy i wszystkich społeczności lokalnych na wyzwania związane z kryzysem klimatycznym i kryzysem termicznym.

Po lewej stronie na niebieskim tle widzicie państwo zdjęcia Wojciecha Radwańskiego z różnych protestów Młodzieżowego Strajku Klimatycznego, czyli ruchu społecznego, który w połowie drugiej dekady XXI wieku zawiązał się w bardzo różnych miastach i miejscach na świecie, ale także w Warszawie. Od tamtej pory młodzi ludzie regularnie protestują i biorą udział w przelicznych dyskusjach i debatach związanych z polską i międzynarodową polityką klimatyczną i polityką termiczną.

Po lewej stronie, patrząc wcześniej na zdjęcia Młodzieżowego Strajku Klimatycznego, widzicie państwo z kolei baner stworzony przez Inicjatywę Wschód, czyli część założycielek Młodzieżowego Strajku Klimatycznego, która w pewnym momencie po wybuchu wojny rosyjsko-ukraińskiej uznała, że kluczowym wyzwaniem w tak skonstruowanej rzeczywistości w kontekście kryzysu klimatycznego i w kontekście wojennym jest przede wszystkim odejście od ropy i embargo na ropę rosyjską, jako że nasze codzienne kupowanie ropy, benzyny i różnych innych produktów powstających z ropy, pochodzących z Rosji, jest jednoznaczne z finansowaniem rosyjskiego terroru w Ukrainie. Wschód łączy więc kontekst związany z ropą i paliwami kopalnymi, kontekst klimatyczny, termiczny i wojenny.

Kryzys termiczny nie ma, jak państwo dobrze wiedzą, litości. Pokazują to na naszej wystawie między innymi dzieci ukraińskie. Młodzi uchodźcy, którzy uciekając przed terrorem rosyjskim w Ukrainie, znaleźli schronienie w Polsce. Widzicie państwo przed sobą prace pod tytułem „Kolejne zagrożenie”, czyli ilustracyjne refleksje dzieci, stworzone przez grupę małych uchodźców z Ukrainy w Warszawie pod opieką Haliny Dudar, czyli malarki ukraińskiej, która po wybuchu wojny w Ukrainie także

znalazła schronienie w naszym mieście. Od wiosny 2023 roku Halyna Dudar prowadziła w ramach przygotowań do 15. edycji „Warszawy w Budowie” regularne warsztaty plastyczne z dziećmi, które rozpoczęły swoje życie w Warszawie. Część tych warsztatów polegała na tworzeniu przeróżnych prac plastycznych na bardzo różne tematy, a część dotyczyła właśnie kryzysu klimatycznego i różnych form ekspresji naszych emocji lęków związanych z tym, co łączy się z kryzysem termicznym i z wyzwaniem, jakie kryzys klimatyczny nam przynosi. Dzieci bardzo szybko w tym procesie zwróciły uwagę na fakt, że kryzys klimatyczny nie zna litości. Bez względu na to czy miasto jest bombardowane, ma dostęp do wody i do różnych form chłodzenia czy nie, warunki termiczne w tak trudnym okresie jakim jest wojna są poważnym wyzwaniem.

Pośrodku sali widzicie państwo z kolei pracę stworzoną przez dzieci też uchodźcze, ale przez dzieci, które uciekały z zachodniej Ukrainy do Ukrainy wschodniej. Halyna Dudar latem 2023 roku prowadziła podobne warsztaty, tym razem jednak we Lwowie, i tak powstała między innymi rzeźba poświęcona ich refleksji na temat słonecznego miasta, nagrzanego miasta, i konieczności odejścia od wysokich form budowania w takim mieście – form, które wpływają na wzrost temperatury – ku bardziej wernakularnym, małym inwestycjom, które przypominają ludzką skalę i pozwalają na lepszy przepływ powietrza.

Na ścianie widzicie państwo mapę świata. Mapę stworzoną według modelu nieeuropocentrycznego, pokazującą wizualizację szacunków migracji klimatycznych. Jak państwo wiecie, toczymy bardzo intensywne dyskusje o uchodźcach, uchodźczyniach w naszym kraju. Mamy też dość podzielony sposób reakcji na różnego typu ludzi szukających schronienia w naszym kraju. O ile jesteśmy bardzo otwarci – choć to też z czasem się powoli komplikuje – ale jednak na pochodzących z Ukrainy uchodźców i uchodźczynie szukających pokoju i spokoju w naszym mieście, o tyle sytuacja nieco się komplikuje, kiedy dochodzi do konieczności pomocy albo kwestii otwartości na uchodźczynie i uchodźców z innych rejonów świata i o innych rasach. Na wizualizacji widzicie państwo szacunki, które stworzyliśmy we współpracy z dr hab. Dorotą Heidrich z Wydziału Nauk Politycznych

i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego. Szacunki dotyczące przyszłości i liczby uchodźców uciekających od wyzwań klimatycznych, katastrof klimatycznych i termicznych ze swoich miejsc zamieszkania, którzy z pewnością szukać będą schronienia także w Warszawie i w innych miejscach Polski i Europy.